

Bemoedigende/troostende teksten

Wanneer bekende kaders dienen te veranderen...
Wanneer bekende kaders dienen te veranderen
En de wereld er plots een stuk vreemder uitziet
Wanneer links en rechts plannen in het water vallen
En ik mij relationeel vervreemd voel
Dan keer ik meer dan anders naar binnen
Waar gaat het naartoe met deze wereld?
Waar zijt Gij aan het werk in dit alles?
Zullen al mijn geliefden ongedeerd blijven?
Is mijn leven brozer dan ik denk?
Ik kijk naar buiten
en de heldere kleur van de paasbloemen
stemt me dankbaar.

Anne Vandenhoeck

Verrassend verschijn je
Verrassend verschijn je
waar ik je niet verwacht
niet in de vreugde
van het vertrouwde samenzijn,
maar in de pijn
van afstand en afscheid.
ook daar leer ik je kennen,
hetzelfde geschenk
van grenzeloze nabijheid
anders nochtans,
op nieuwe wijze gegeven
en ... ontvangen

Jacques Haers SJ

De vriend van
dag en nacht
Ik ben de vriend
van dag en nacht
voor elke nood,
voor elke klacht.

Een vriend in voor-
en tegenspoed
die altijd voor je open doet.

Klop en mijn deur
zal open gaan,
vraag en mijn hart
zal open staan.

Bons op mijn deur
en schaam je niet,
in levensangst en zielsverdriet.

Voor elk verlangen,
elk gemis
de God die altijd met je is.

Dit is je troost, je zekerheid,
dit is mijn naam,
nu en altijd;

Ik zal er zijn,
Ik zal er zijn.

Zolang je maar blijft hopen
Zolang je blijft hopen
kan iedere stap
in het donker
alleen maar een stap
naar het licht zijn.

Kris Gelaude

Hoe donker ook
de nacht
die ons bevangt,
toch komt de morgen
met handenvol licht,
om te bevrijden
en te verwarmen.

Kris Gelaude

WAAR IS GOD in tijden van corona?
God is er in onze liefde voor elkaar
geuit door een glimlach
een telefoongesprek
een eenvoudig 'hoe gaat het?'

God is er als wij elkaar proberen te beschermen
door de officiële voorzorgsmaatregelen te volgen.

God is er in onze moed
als we niet bang worden van elkaar
maar vriendelijk blijven.

God is er in ons gebed
voor alle zieken
alle eenzamen
alle mensen die bang of angstig zijn
alle mensen die verantwoordelijkheid dragen.

Gabriëlle Christenhusz, paster in Zonnehove

Voetstappen in het zand
Voetstappen in het zand
Ik droomde eens en zie
ik liep aan het strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.

We liepen samen het leven door,
en liepen in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij,
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde,
van diepe smart en hoop.

Maar als ik het spoor goed bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.

Ik zei toen: "Heer, waarom dan toch?"
juist toen ik u nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van mijn pad..."

De Heer keek toen vol liefde mij aan,
en antwoordde op mijn vragen;
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen..."

Tonight before falling asleep
think about when we will return to the street.
When we hug again,
when all the shopping together will seem like a party.
Let's think about when the coffees will return to the bar, the small talk, the photos close to
each other.
We think about when it will be all a memory but normality will seem an unexpected and
beautiful gift.
We will love everything that has so far seemed futile to us.
Every second will be precious.
Swims at the sea, the sun until late, sunsets, toasts, laughter.
We will go back to laughing together.
Strength and courage.

Paus Franciscus

Cursiefje

Broer en de zussen hebben, hoe kan het ook anders, de mond vol over het coronavirus. Zo hebben de meeste vragen aan tafel momenteel maar één antwoord: "Corona".

Waarom kan ik niet naar school? Waarom kan ik niet gaan zwemmen?

Waarom zie ik mijn vriendjes niet?

Je kan het antwoord al raden.

En zo worden de dagen ineens gevuld met wat schoolwerk, buiten spelen, een spelletje monopolie, eens lekker ruzie maken, weer verder spelen, een beetje vervelen, verdrietig zijn omdat ze oma en opa niet zien en weer verder doen.

De hele situatie doet me denken aan de uittocht uit Egypte.

Hoe Mozes met zijn volk door de woestijn naar het beloofde land trok.

Ze hadden geen flauw idee hoe lang ze op weg zouden zijn.

Het voedsel en de drank die ze meehadden, raakten al snel op.

Af en toe kwamen ze in vijandig gebied en moesten ze vechten voor hun leven.

Heel vaak zonk de moed hen in de schoenen en wilden ze liever terugkeren.

En toch bleven ze doorgaan.

Laten ook wij doorgaan, aarzelend, stapje voor stapje.

Doorgaan en zorg dragen voor elkaar. Samen komen we er wel!

Annelies Muys

Bidden om hoop, kracht, vertrouwen, nabijheid...

Wij bidden u om moed
Wij bidden u om moed en volharding
om te blijven geloven in het goede.
Geef dat wij ondanks alle negatieve berichten en feiten die ons overspoelen,
toch oog blijven hebben
voor wat hoopgevend en levengevend is.

Kolet Janssen

Help ons vertrouwen
Soms slaat de angst ons om het hart,
door wat er gebeurt in ons persoonlijk leven
en in de grote wereld om ons heen.
Help ons om ons niet te laten overspoelen door onheil,
maar te blijven vertrouwen op u,
de kracht van het goede.

Kolet Janssen

Raak ons aan
Raak ons aan
Als de nachten donker zijn
Ontsteek een lamp in onze ziel.
Als de storm raast over het land
Wees ons nabij in een zacht suizen.
Alle smart, alle vertwijfeling, alle woede
Laat ze verstillen bij U.

Vloei in ons uit,
Stroom door ons heen,
Wees kracht in ons, liefde,
Wees licht in ons, ruimte,
Leer ons stil zijn, leer ons open zijn,
Uw heilige Naam in ons midden,
Uw heilig Woord in ons hart,
Verbondenheid met allen,
Grenzen doorbroken.
Onuitsprekelijke, wees bij ons,
Raak ons aan.

Catharina Visser, Uit: 'Opstaan in stilte', Dabar-Luyten.

Barmhartige Vader,
door uw zoon Jezus hebben wij U leren kennen
als een trouwe, nabije God.
Liefde is uw mooiste naam.
Wijzelf en al wat mij meemaken gaan U ter harte
want wij zijn kostbaar in uw ogen.
U blijft niet onbewogen bij de wereldwijde coronacrisis
die momenteel uw mensen treft.
Daarom bidden wij U:
blijf de zieken nabij, hier en elders.
Laat hen uw warmte en liefde ervaren
in de woorden, de ogen en de handen
van de ontelbare zorgverleners.
Waak over de vele mensen die
het beste van zichzelf blijven geven
in moeilijke en gevaarlijke omstandigheden.
Bescherm ons, onze kinderen en kleinkinderen,
en allen die hier -dag in, dag uit -zorg dragen voor ons,
tegen besmetting en ziekte.
Laat ons met velen verbonden blijven
in het grote vertrouwen dat uw liefde ons draagt,
nu en altijd. Amen.

Gebied vanwege het coronavirus
Lieve God,
Wat moeten we ervan denken
nu het coronavirus zo dichtbij is gekomen
en er al zoveel mensen in ons land besmet zijn?
We willen vertrouwen dat het goed komt.
We willen onszelf en anderen niet bang maken.
We willen realistisch blijven, en verstandig zijn met hygiëne.
Maar we voelen ook onze kwetsbaarheid.
We voelen de ongrijpbaarheid
en de grilligheid van het virus dat om zich heen grijpt.
Sommigen noemen het een hype
en het lijkt ineens over niks anders te gaan.
God geef ons open ogen om al het nodige te doen,
en de durf om te doen wat we niet hoeven te laten.
Geef wijsheid aan onze artsen en verpleegkundigen,
onze bestuurders en wetenschappers.
Geef vertrouwen in hun kunde.
Geef geloof in een goede afloop.
Geef verbondenheid met wie het allerkwetsbaarst zijn,
en met hen die door andere ziekten zich kwetsbaar voelen.
Ons leven is uit en in uw hand.
Behoed ons en bewaar ons.
Amen

Ankerlied

Breng ons daar waar mensen leven,
Wachtend op een woord van hoop.
Doe ons delen, doe ons geven,
In Uw Geest zijn wij gedoopt.
Laat uw Naam ons leven worden
Rode draad in ons bestaan,
Ankervast vandaag en morgen,
Kracht en moed om door te gaan.
Breng ons daar waar mensen wonen
Geef hen bij elkaar een thuis,
Waar ze liefde mogen tonen,
Samen delen last en kruis.
Breng ons waar de mens vergeten,
Uitgesloten, zonder recht,
Waar zijn kreet niet wordt geweten,
Vrede niet wordt aangezegd.
Breng ons daar waar in de stilte,
Brood gebroken wordt gedeeld,
Waar uw Geest doorheen de kilte,
Breekt en zalft en harten heelt.

Carlos De Soete

Lockdown

Ja, er is angst.
Ja, er is isolatie.
Ja, er wordt gehamsterd.
Ja, er is ziekte.
Ja, er is zelfs dood.

Maar,

Ze zeggen dat je in Wuhan na zoveel jaren van lawaai
de vogels weer kan horen zingen.
Ze zeggen dat na slechts een paar weken van rust
de lucht niet langer stijf staat van de smog
maar blauw en grijs en helder is.

Ze zeggen dat in de straten van Assisi
mensen elkaar toezingen
over de lege pleinen
en hun ramen openhouden,
zodat zij die alleen zijn
de geluiden van families
om hen heen kunnen horen.

Ze zeggen dat een hotel
in het westen van Ierland
gratis maaltijden aanbiedt
en bezorgt bij hen die aan huis gebonden zijn.

Vandaag is een jonge vrouw die ik ken
druk bezig om in haar buurt
flyers te verspreiden met haar nummer
zodat ouderen iemand hebben
die ze kunnen bellen.

Vandaag bereiden kerken, synagoges,
moskeeën en tempels zich voor
om dakloze, zieke en vermoeide mensen
te kunnen verwelkomen
en onderdak te bieden.

Over de hele wereld beginnen mensen
te vertragen en te reflecteren.

Over de hele wereld kijken mensen
op een nieuwe manier naar hun burens.

Over de hele wereld worden mensen
ontvankelijk voor een nieuwe werkelijkheid,
voor hoe groot we eigenlijk zijn
en hoe klein onze feitelijke controle,
voor wat er werkelijk toe doet.

Voor liefde.

Dus we bidden en realiseren ons:

Ja, er is angst,
maar er hoeft geen haat te zijn.

Ja, er is isolement,
maar er hoeft geen eenzaamheid te zijn.

Ja, er wordt gehamsterd,
maar er hoeft geen gierigheid te zijn.

Ja, er is ziekte,
maar de ziel hoeft niet te lijden.

Ja, er is zelfs dood,
maar er kan altijd
een wedergeboorte van liefde zijn.

Word je bewust van de keuzes die je maakt
voor je leven nu.

Vandaag: Adem.

Hoor,

achter de fabrieksgeluiden van je paniek,

zijn de vogels weer aan het zingen,
klaart de hemel op,
is de lente in zicht.

En altijd worden we omringd door Liefde.

Open de ramen van je ziel.

En al ben je niet in staat om de ander over het lege plein aan te raken:

Zing.

Richard Hendrick

Mijn hart klopte net sneller
Christus,
Mijn hart klopte net sneller
En sneller
Bij het horen van wat ons nog te wachten staat
"Het ergste moet nog komen", klinkt het
Niet om rustig van te worden
Het tot rust gebrachte hart
Werd opnieuw onrustig
En het zal wellicht niet de laatste keer zijn

Kom dan
En breng me weer tot rust
Zoals Augustinus zei:
"Onrust kent het hart en doet verlangen
Totdat het verstilt in U"

"Het ergste moet nog komen"
Is dat het laatste woord?
Zo lijkt het in de Vasten ook
Het ergste moet nog komen
Wacht maar tot Goede vrijdag
En toch
Is dat niet Uw einde

Als ik Uw leerling zou zijn geweest
Dan zouden we onder leerlingen misschien gezegd hebben
Hoe kunnen we hier nu Avondmaal vieren?
Het ergste moet nog komen
Wij konden Pasen in de verste verte niet vermoeden

Kunnen wij het nu geloven?
Het beste is er al
Zijt Gij
Verrezen
Aanwezig
Meer dan ooit nabij

Amen

Jana Binon

Hoe mooi wanneer de witte lakens wapperden
Heer,
Hoe mooi wanneer de witte lakens wapperden
Het raam openging voor de witte handdoek
En de buurvrouw- net op hetzelfde moment-
Haar doek buiten hing.
Er applaus weerklonk
Een schuinoverbuurvrouw die we niet goed kennen,
Haar handen ophief en naar ons allen riep
"Zorg voor elkaar! Hou jullie goed!"
Het was ontroerend
De verbinding, daar tussen openklappende ramen
En wapperende witte doeken
Het was als om uit te roepen
"Mensen, ik zie jullie allemaal graag!"
Allemaal, gekend of ongekend.

Hoe mooi het applaus dat opsteeg
Voor allen die zorgen, Heer
Die in Uw spoor,
Dienstbaar zijn,
Totaal

Dank U dat wij U
Op zovele plaatsen ontmoeten mogen
Alle zorgdragers
Van dokters en verplegers
Tot schuinoverbuurvrouwen die de wereld omarmen
in hun liefdevolle uitroep

Amen

Jana Binon

Was mij tot een nieuwe mens
Vader,
Mijn droge handen toonden het
Het is een andere tijd
Zoveel gewassen, opnieuw en opnieuw,
In de hoop al wat slecht kan zijn eraf te wassen
In de hoop weer zuiver te worden

Vader,
Was niet alleen mijn handen
Was mij – zoals enkel Gij dat kunt-
Met Uzelf, Gij, Levend Water

Was mij
Van al wat mij besmet

Van al wat mij weg van Uw mensen
En weg van U trekt
Van al wat mij en anderen schade kan berokkenen

Was mij
Tot een nieuwe mens

Amen

Jana Binon

Vader, voedt me
Vader,
Voedt me
Voedt me
Geen nieuws
Geen angst
Geen zorgen
Geen bijeen gehamsterd voedsel
Maar voedt me
Met Uzelf

Help me
Om op zoek te gaan
Naar wat mij bemoedigen kan
Inspireren kan
Doen stromen kan

Voedt mij, zie mijn honger
Voedt mij met Uzelf
In wezen heb ik niets anders nodig
Dan U

Amen

Jana Binon

Heilige Geest, hoe spreekt Gij
Heilige Geest
Hoe spreekt Gij
Door zwaaiende geliefden achter slechte videoverbindingen op de telefoon
Door zorgdragers die zo voor de ander leven dat ze zichzelf vergeten
Door muziek die gedeeld wordt, zo mooi, zo zacht, zo hemels schoon
Dat de tijd even stilstaat, en hier en nu verdiept
Door eeuwenoude woorden die weer fris klinken
Door het gratuite delen van mensen, van al hun talenten en liefde
Door de echtheid- het ongecompliceerde pure
Door de lente die zich niet laat tegenhouden

De patatjes die we hoopvol de grond insteken
De zon die helder schijnt, zelfs al is het koud

Jana Binon

Is er een plek waar Ik niet ben?
Is er een plek waar Ik niet ben?
Nee, die is er niet
Zelfs in wat vervreemd lijkt
Koud en onherbergzaam
Dreigend en donker
Er is geen plaats
Waar Ik niet ben

Omring je met die gedachte
Elk moment
Dag en nacht
Tot je Mijn aanwezigheid ademt
En je zal zien dat niets
-werkelijk niets-
Je van Mij kan scheiden

Er is geen plek waar Ik niet ben
En denk je van wel?
Roep me dan
En Ik kom
Of beter,
Zie
Dat Ik er al was

Jij die me kent
En Jij die me misschien pas ontdekt
Roep
Ik zal antwoorden
Vraag
Ik zal geven
Ik laat niet op me wachten
Ik geef me
Hier en nu
Helemaal
Aan jou
En heb
Altijd al
Op jou gewacht

Ik heb tijd
Mijn tijd is eeuwigheid
Een eeuwig nu
Leef in dit eeuwig nu

Elke dag
Is een geschenk
Is een eeuwig nu
Zie je Mijn geschenk?
Geniet ervan
En laat je niet bedrukken
Door morgen
Elke dag heeft genoeg aan zichzelf

Maar leef
In MIJN eeuwig nu
In Mij

En dan
Leef je hier en nu
Al eeuwig

Jana Binon

Drie-ene God
Drie-ene God
Veelgeliefde
Ja, doe me leven in Uw eeuwig nu
Ja op alles
Ja, ik roep U
Ja, ik zoek U
En als ik het niet zeg
En als ik het in mijn hart verborgen ligt
Onder drukte
Onder stemmen en stemmingen
Onder onrust
Zie het dan
Herken de roep
De stille – maar dringende roep
Om U

God Kom mij te hulp
Heer Haast U mij te helpen

Laat me
Eeuwig nu
In U zijn

Amen

Jana Binon

God van het goede nieuws
God van het goede nieuws dat zich sneller verspreidt dan angst,
God van de moed die uit het hart komt:
Wees bij ons als de zorgen toenemen
Wees bij ons naarmate de onzekerheid toeneemt.
Wees bij ons als kinderen moeilijke vragen stellen,
en bij ons als de afstand tot ouders groter wordt.
Herinner ons eraan dat samen een gemeenschap vormen
niet altijd betekent fysiek aanwezig te zijn
in de nabijheid van degenen die we goed kennen.
Het kan ook betekenen dat je geestelijk aanwezig bent
bij hen die zich alleen voelen;
en dat U als onze God, de mensgeworden God,
ook de God bent die ons roept vanuit het tumult
en tegen ons zegt
stil te zijn en te weten
dat U bent:
God met ons.
Amen.

Erbarm u
Voor de moe-gewerkte zorgverlener,
Erbarm u
Voor het echtpaar wiens relatie de extra spanning niet aankan,
Erbarm u
Voor diegene die twijfelend een eerste symptoom ontwaart
Erbarm u
Voor de winkelbediende die in de chaos overeind blijft
Erbarm u
Voor de zieke die moeilijk nog zelf kan ademen,
Erbarm u
Voor de thuiswerkouder die het hoofd boven water probeert te houden
Erbarm u
Voor de zwangere voor wie deze tijd een schaduw werpt op de vreugde
Erbarm u
Voor de vriend of vriendin die woorden tekort komt om te troosten
Erbarm u
Voor de werkende die zijn of haar inkomsten in rook ziet ingaan,
Erbarm u
Voor de gevangene, die de muren oploopt en helpen wil- maar niet altijd kan,
Erbarm u
Voor de thuisloze die 'thuis' moeten blijven
Erbarm u
Voor de leerkracht zonder klas
Erbarm u
Voor diegene die extra kwetsbaar is
Erbarm u

Voor diegene die rusteloos worden, geen rust meer kunnen vinden
Erbarm u
Voor de achterblijvende, die een geliefde moeten missen
Erbarm u
Voor het kind met speciale noden en zijn omgeving die het moeilijk hebben,
Erbarm u
Voor de agent die moet toezien dat iedereen zich aan de maatregelen houdt
Erbarm u
Voor de parochie zonder kerk
Erbarm u
Voor de oudere zonder perspectief
Erbarm u
Voor de alleenstaande op wie het alleen zijn nu zwaarder weegt
Erbarm u
Voor de hele wereld- die U meer dan nodig heeft
Heer onze God
Erbarm u over ons

Jana Binon

Ik blijf thuis, Heer!

Ik blijf thuis, Heer! En dat in het besef dat Jij mij voorhoudt hoe het uit te houden. Jij die dertig jaar lang, gehoorzaam aan de Vader, in het huis van Nazareth bleef wachten om gezonden te worden.

Ik blijf thuis, Heer! En zoals Jij in de werkplaats van Jozef, uw en mijn beschermer, leer ik er werken, trouw en geduldig. Ik leer vijlen aan de scherpe kanten van mijn leven, in de hoop dat ik Jou een kunstwerk mag afgeven.

Ik blijf thuis, Heer! En dat in het besef dat ik niet alleen ben. Zoals elke moeder, zit Maria in de kamer hiernaast. Ze doet klusjes en bereidt de maaltijd voor ons, voor ons allemaal, Gods familie.

Ik blijf thuis, Heer! En dat omdat ik me verantwoordelijk weet voor mijn eigen goed, voor de gezondheid van mijn stad, voor mijn dierbaren en voor het welzijn van mijn broer, hier bij mij, die Je mij hebt toevertrouwd om voor hem te zorgen.

Ik blijf thuis, Heer! En zoals Jij in de stilte van Nazareth beloof ik te bidden, te lezen, te studeren, te mediteren en me nuttig te maken met kleine werkjes die ons huis mooier en gastvrijer zullen maken voor straks.

Ik blijf thuis, Heer! En in de morgen dank ik je voor de nieuwe dag die Je me geeft, zodat ik hem niet onbenut voorbij laat gaan. Met verwondering verwelkom ik de dag als een cadeau, een paasgeschenk.

Ik blijf thuis, Heer! En op de middag wil ik luisteren naar de begroeting van de engel. Ik wil me inzetten voor de liefde, in gemeenschap met Jou die mens werd om mens onder de

mensen te zijn. Moe en dorstig van de reis des levens, wil ik Jou ontmoeten bij de bron van Jacob, dorstend naar de liefde van het kruis.

Ik blijf thuis, Heer! En als de avond me droefgeestig maakt, zal ik Je toeroepen zoals de leerlingen van Emmaus: Blijf bij ons, want het wordt al avond en de zon gaat onder.

Ik blijf thuis, Heer! En 's nachts, in gebed verbonden met de vele zieken, de eenzamen en alle verplegenden en verzorgenden, zal ik wachten tot de dageraad weer zingt van uw genade. Dan wil ik iedereen vertellen dat in de storm Jij mijn toevlucht was.

Ik blijf thuis, Heer! En ik voel me niet alleen en verlaten, omdat Jij me zei: Ik ben elke dag bij je. Zo is het, Heer, vooral in deze dagen van verwarring, waarin ik naar allen toe wil gaan, desnoods enkel op de vleugels van mijn gebed, als ik niet nader komen mag.

Amen.

Gebied van een Italiaans priester
(vert.: Mark Van de Voorde)

Vader,
Ik voel me verlaten
Ik voel me alleen
Al zolang heb ik geen bezoek meer ontvangen
Al zolang komt er niemand of niets binnen
Die leven van buitenaf brengt
Al zolang zit ik hier tussen vier muren
En wat rest me nog?

Ik kan de lente niet zien
Die buiten bloeit
Ik kan het leven niet zien
Achter de huizen en in de gezinnen
Ik kan de warmte niet letterlijk voelen
Van wie me zo lief zijn
En wie me overeind houden
Het is hard, Vader,
In de herfst van mijn leven
Me nu verlaten te voelen

En toch, en toch,
Is de herfst geen winter
En al kan ik het niet zien
Is er leven, leven ten volle,
Is er lente, zoals elk jaar opnieuw
Bloeit de magnolia,
Piepen de tulpen weer

En toch, en toch,
Zijn wie me lief zijn niet helemaal weg
Al zie ik ze niet,
Ik weet- ze zijn er
En ze blijven van me houden
Zoals ik van ze blijf houden

En ik besef
Wat ik ten diepste al wist
Uit het oog is niet uit het hart

Nee, ik ben niet verlaten
-hoe hard het ook voelt-
Want ik kan niet uit de harten vallen
Van al wie me lief zijn
En zij niet uit het mijne
En uit Uw hart kan geen mens vallen

Dank U
Amen

Gij zijt in Mijn hart
En in het hart van zovelen
Misschien niet zo zichtbaar nu
Misschien niet zo tastbaar nu
Maar geloof Me,
Dieper dan ooit in Ons hart
Ge kunt er niet uit vallen

Ge weet het, dit diepe mysterie
Van verbondenheid over muren en grenzen heen
Gij kent toch mensen die u zijn voorgegaan
En in Mijn Heerlijkheid leven
Ge weet toch, dat zij nooit uit uw en uit Mijn hart vallen?

Wees maar niet bang
Ge kunt niet uit de Liefde vallen
En Ik verlaat u nooit

Heer,
Ik word onrustig.
Elke keer wil ik de deur opendoen
Elke keer wil ik de gang opgaan
Elke keer wil ik mensen zien
Wacht ik op bezoek
Wil ik iets drinken in de cafetaria

Of een kaartje leggen
Of naar de kapel gaan

Maar het gaat niet

Ik snap het niet.
Ik zie het wel. Ik hoor het wel.
Overal hoor ik over het coronavirus
Overal zie ik het- in het personeel dat extra voorzichtig moet zijn
En ik ook
Maar ik snap het niet
Het gaat mij te boven

En de wil om
De deur open te doen
De gang op te gaan
Mensen te zien
Bezoekers te verwelkomen
Iets te gaan drinken
Met de kaarten te spelen
Naar de mis te kunnen gaan
Is sterker dan mezelf

Heer,
Hou me tegen
Zodat ik niets doe wat mezelf of anderen in gevaar kan brengen
Bescherm me
Zodat ik gezond en wel in m'n kamer blijf
Maar geef me vooral
Uw kracht
Uw Moed
En Uw begripen
Dat mijn begripen te boven gaat
Als het mij allemaal te boven gaat

Ik leg me in Uw handen
Amen

Vader,
Ik zie al die verzorgsters, verpleegsters, poetsers, personeelsleden
die dag in dag uit
voor ons klaar staan
met het risico voor hun eigen gezondheid
Bescherm hen Vader,
Zorg voor hen,
Zorg voor elk van Uw kinderen
Zorg ook voor hun families
Opdat ze in goede gezondheid blijven

Dank U dat ze zo goed voor ons zorgen
Ik zie U aanwezigheid,
In elk die hier
De kamer binnengaat
En het beste van zichzelf geeft

Vader,

Ik hoor misschien
Van mensen die ik ken
Medebewoners of mensen buiten deze muren
Die door het virus getroffen zijn
Het doet me verdriet
Soms voel ik het niet meer
Soms besef ik het
En soms voel ik angst
Ook voor mezelf

Zorg voor hen
Voor elk van de mensen die de ziekte moeten doormaken
Ik lijk niet veel te kunnen doen
Maar misschien kan ik wel dit doen
Tot U bidden
En U vragen Vader,
Voor hen allemaal te zorgen

Vader,
Ik hoor de berichten en besef
Dat ik kwetsbaar ben
Op deze leeftijd
Ik wil niets anders
Dan U vragen
Sta me bij
Wees bij mij
Wees mij nabij
En bid in mij
Opdat ik bidden blijf
Voor ieder die het zo hard nodig heeft
Voorbij de muren van mijn eigen kamer
En dat ik ook mag durven vragen Vader,
Zoals een kind aan Zijn Vader,
Zorg ook voor mij
Zorg ook nu voor mij
Blijf bij mij
En laat me Uw aanwezigheid voelen
Ik heb U zo nodig
Ik heb U zo nodig Vader

Blijf bij me.
Amen

Ik ben U nabij
Dichter dan Ge kunt dromen
Dichter dan Ge kunt voelen nu
Maar Ge weet het
Ik ben altijd bij U geweest
In alle mooie momenten
Maar bijzonder ook in de moeilijkste momenten van uw leven
Dat weet Ge
Waarom zou ik nu niet bij U zijn?
Wees niet bang
Ge zijt niet alleen
Luister
Ge zijt niet alleen
Ik ben bij U
En Ik verlaat U niet
Ik heb u net zo nodig als gij Mij
Ik zorg voor U
Ik bid in U
Ik Blijf bij U
Trouw
Zoals Ik uw hele leven
Met U heb gewandeld

Ik vertrouw u iets bijzonders toe
Bid
Zie deze tijd als een tijd om
Ondanks alle moeilijkheden, verdriet en pijn
Mij te zoeken
Mij te vinden
In Mij te blijven,
Trouw
Zoals Ik in u

Bid maar
Zovele mensen rekenen op uw gebed
Bid maar
En wees niet bang
Bid maar
Ik ben bij U
En Ik bid in u
Trouw

Heer,
Als ik me ziek voel,
Help me dan
Wees dan heel, heel erg dicht bij mij

Als ik me rusteloos voel
Kalmeer me dan

Maak me rustig,
En diep vredig

Als ik me verdrietig voel
Kom met Uw geborgenheid
En omwikkel me
Met Uw warmte en Troost

Als ik me eenzaam voel,
Kom dan met Uzelf
Uw aanwezigheid
En het besef van
Uw Liefde
En de liefde van zovelen
Nu even onzichtbaar
Maar even werkelijk

Amen

God,
Voor het personeel
Die lieve vrouwen en mannen
Die dag en nacht voor ons zorgen,
Zelfs met het risico voor hun eigen gezondheid,
Ik dank U

Voor de kinderen
Van wie we tekeningen mogen ontvangen,
Van wie we beelden zien, wuivend naar de camera,
Spelend in de tuin,
Zo boordevol leven
Ik dank U

Voor onze kinderen en kleinkinderen
Die manieren zoeken
Om hun verbondenheid zichtbaar te maken
Een kaartje bij de was
Een telefoontje
Of zelfs eens een zwaai langs de computer of telefoon
Via iemand van het personeel
Hartverwarmend
Ik dank U

Voor de lente
Die niet stopt aan onze muren
Voor de tulpen en de narcissen
Voor de bomen in bloei
Voor de fluitende vogels

En de stralende zon
Ik dank U

Voor de belofte van Pasen
In een goede week
Die moeilijk om dragen is
We voegen ons bij Uw lijden Heer
En kijken verwachtingsvol uit
Meer nog dan anders
Naar Uw verrijzenis
Ook nu
Ik dank U

Amen

Ik dank u
Voor uw stille kracht
Voor uw verdragen
Voor uw dankbaar zijn
Voor uw verwondering
Voor uw al wat ge gedaan hebt in uw leven
En voor het leven dat ge met Mij
Verder schrijft

Ik dank u
Voor uw vertrouwen
Diep onder alle onrust
Voor uw hoop
Diep onder alle onmacht
Voor Uw Pasen
Diep onder de goede vrijdag

Vergeet het niet
Ik dank u

Ik vergeet u nimmer
Ik blijf u trouw